

UNU ESEMPLARU

Acăstă fóia eșe uă dată pe septembără :

D U M I N E C A

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiu Român No. 9—11, éru prin districte pe la corespondinții săi său prin postă trămițend și prețul.

50 BANI.**PRETUL ABONAMENTULUI**

Pe anu pentru capitală	24 leă n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : Eftimie Ionescu.

SPRE SCIINTIA

Supunemă la cunoșința abonaților noștri că abonamentele pe unu anu, începute cu No. 1 din 31 Ianuariu 1872, și cele pe 6 luni, începute cu No. 26 din Iuliu 1872, espiră cu No. 52 din 4 Februariu 1873.

Domnii cari voiescă ași continua abonamentele suntu rugați să bine-voieșcă a ne anunță pénă la șina espirării abonamentului, căci, de la acăstă dată, se va suspenda espedierea fóiei.

Pe anu, abonamentul pentru districte, de 52 foī, 27 leă nouă : pe 6 luni, 26 foī, 14 leă nouă.

Pe anu pentru capitală, 52 foī, 24 leă nouă ; pe 6 luni, 26 foī, 12 leă nouă.

COCOȘIATULU

său

ISTORICULU UNORU OAMENI TREĆUTI-PRESINTI

Amă cocoșia în spinare,
Uă cocoșia 'ncântătore,
Uă cocoșia d'admiratū,
Căci suntu primulă cocoșiatū.

Cându mămuca—Dumnu' fie
Mângăiere 'n vecinicie!
Mă născu 'n ceasă fericită,
Nu eramă așia pocită.

Ensă faptele 'mă de bine
Riseră amaru de mine
Si 'ntru'ă di mă pomeni
Că cocoșia dobândă.

Ia priviți-o cu 'ncântare
Cocoșia 'mă de admirare,
Ia priviți-o drăgătosă,
Cătu imă séde de frumosă!

Déră ști vrea să sciști anume
Ce menire are 'n lume
Astă tesaūră prețuită
In spinare 'mă ghemuită?

Eaca : dați'mă ascultare
La a spuseloră narare
Si 'n glagore vă 'ndesăti
Ce-ău în ea cei cocoșiați.

Acum dece ană maș bine
Se îndrăgise de mine
Uă muiere blestemată.
Uă Domnie ex-Cuzată.

Cu 'ndrăgirea 'i peste fire
Mă scosese din simțire,
Şale séle măngăieră
Mă 'mbătaseră 'n plăceră.

Fără fréu și fără hamuri,
Fără cumpăna cu dramuri,
M'apucăi să'i fiu pe placă
Si dorințele să'i facă.

Visteria 'i cea bogată
I-o lăsați lesteră locată
Si 'ntr'unu anu 's'u săptămăna
Lupii erau domn. pe stână.

Şoreci, ca rodetori,
Jucau valțuri rottore
Eară unu lepure bățătă
Juca rolă de epistătă.

Bogăția énsă tótă
Se 'nvîrtise ca uă rótă
Si, colacă de căpăture,
Mi se puse în spnare.

Muierușca drăgălașă,
Déră drăcosă și posnașă
Imă trinti unu sărușătă
Chiară pe trépta din palată.

Atunci spada mea diformă
—Căci eramă în uniformă—
Simți virfu' că se plécă
Si 'ncepu să jóce 'n téca.

Concentrai ostirea 'n pripă
Şo dusei numa 'ntr'uă clipă
La mozie la Băicoiu.....
Dómna'mă rodea unu Osoiu!

Si 'mbrăcănd-o 'n furniture,
Cu doī ochi ca două mure
Ce luceau cu rađe miř,
Cu schinței de aură vii,

O pusei ca să se bată
C'uă morișca ne-stricată,
Si ești călită bine,
Tocmai vrednică de mine.

D'aci țin-te pândă lată!
Craiova fu săngerată,
Ploiescii nu mău uitătă!
D'atunci... fusei cocoșiată!

*
Intr'uă sérá, după masă,
Cocóna mă chiam'acasă.
Declararea ce-asculta
Mă facu de starnută.

Era vorba d'unu Statută
Ca și mine prostă și slută,
D'uă coléscă cu mălai,
Poroclită două Maiu !

D'uă păpușiă babă-clonță,
Dis'a presei ordonanță,
D'unu călușu în gură' i pusă
Si ținută de pără susă;

D'uă ciulama de pésată
Dis'a lovire de Statu,
D'unu duiumă de sărăciră,
Dis'e 'mproprietări;

Si de numiri triumfale
Cu mantii episcopale:
Totu felul d'arababuri,
Si măncari si băuturi.

Le făcu slavă să fie
Hamurezei fistichie,
Le făcu si le 'ncropii
Prin bătăli si pușcării.

Totă eșe se făcură
Şorecă ce gustă prescură
Si 'ntruă di m'amă deceptată
Ismenită si cocoșiată.

*

Leurdeni, altă dată
Moșioră cam uitată,
Dăruielă mi-o trătesce
In cătu s'adă se pomenesc.

Pentru-uă cruce de hotare,
Lată, lungă, grea și mare
Ce 'n spinare o purta,
Si din locu o strămută,

Pentru ea 'mă rămase nume
De se duse vestea 'n lume
Si pe locu mă pomenesc
Cu pungoiul bisercesc;

Cu justiția bogată
Făcându-mă curte 'nfocată,
Si cu domnul chilipiru
Făcându bezea la clisiru.

Hamuréza m'ametise
Cu totu ce 'n capu lă plesnise,
Cună ad-interimă bănosu,
Cună ciolană 'ncă nerosu.

Totă astea mă 'ndemnară
Să'mă esu din pepeñ afară
Si, făcându tumbe cu hasu,
Cu cocosișă amă rămasu!

*

Cam turlacu de ambrosie
M'apuca de călărie,
Si m'asvirli pe unu calu
Machedonul Duciupal.

Ca proptea mi-era Domnia,
Ca scară fătănicia,
Ca biciușă unu proiectu,
Ca hătu titlu'mă de respectu.

Si scrise uă proclamare
Că cine va fi în stare
Mie să se 'mpotrivescă
N'are de cătu să poftescă.

Sarătă gazetăria,
Pléva cu obrăznicia,
Poporul, desculiu, săracu
Datu prin meli și dăracu.

Poporația neghioóbă
Singură se da de globă,
Căci... o păti dumneiae
In diua de Augustă trei.

Atunci chefuri, ziafete!
Legile—date pe bete—
Imă jucau pe 'măniósa,
Tocma 'n dealu la Rușinósa!

Déră... o dómne, ce drăcie,
Ce buclucu, ce mișelie!
Oră si ce amă ticlituită
In spate 'mă s'au ghemuită.

S'astădă una, măine două,
Fapta veche, fapta nouă,
Se'ndesarară ne'ncetatu
Si... rămasei cocoșiată.

N'aveamă ca să esu afară,
Că eramă curată ocară:
Toți la mine se uita,
Cu degetul m'arăta.

Vădendu că nu e de glumă,
Incepui să 'njură de mumă,
Ensă toți, cu miș de guri,
Imă respundă cu 'njurătură.

Hamuréza mă lăsase
Si cu altul ce'năhătase
Si 'ntruă năpte se'ncăntă
O goniră din palat.

Eă fuă dată cu oropsire
Afară din stăpărire
Si, sperându ană mai de traiu,
Cocosișă imă măngăiau.

*

Etă, ómeni—mică și mare —
De căndu ducă eă în spinare
Acestu dară neprețuită
Ce în cărcă mi-a sărită.

Etă ce-amă în ea băgate,
Căte fapte însemnate,
Căte dalbe suveniri
De crină și de trandafiri.

Astă-dă insă moda face
Că cocosișă mea ieră place
Si muierile de ea
S'aú hamurezată lulea.

Adă o portă cu desfătare
Ca podobă cea, mai mare
Si cu dănsa mă fălescă:
Nasuri facă, curte primescă!

Cocosișă mereu imă cresce,
Prin iubire se măresce
Si, ca 'n timpul povestită,
Hamuréza mi-amă găsită.

Adă o facă cum imă convine
Jucând o danțul pe vine,
Eară ea 'n genuchi la piciore
Imă cere sărută că mōre.

Dică-mă lumea pocitură.
Dică-mă monstru în natură:
Eă lă respondă îngămfată
Că suntă primul cocoșiată!

REVISTA POLITICOASA

Bucuresci, 29 Véră-afară. 1873.

Se scie că noi amă fostă totu-dé-una favorabilă acestui guvern, ale cărui bunătăți nu le pote pune nimenei la întoarcere. Amă fostă pentru dănsul, pentru că, între altele, multe și de totă, elă a fostă celă mai zelosă apărătoru ală libertăților, și mai cu sămă ală libertății presei. Sub dănsul nu s'ă vădu nișă unu diařistă băgătă la pușcărie și jurații au avut să se fericească că nu li s'au dată ocasiune ca să răfuiescă vr'uă gazetă.

Astădă dără, căndu «onorabilită» și «legalitate» ministră stăruiescă cu multă sudore pe lăngă poslujnica sea Cămăruță și voteze nouă garanții pentru libertatea presei, astădă nu putemă de cătu să 'lă susținemă cu mai multă căldură, aducându slavă și mărire alăi care ne-a pri-copisită cu dănsul, hrău și prinose d-lui de Radovici care lă sprijinită cu tocurile dumiale.

Voră striga cei din opoziție 'n contra noastră, ne voră face trădători și enegăti, însă nouă nu ne va păsa de moșturi căstea, vom șănamă

după placul puterii, fiind că, «capul plecată de sabie nu e tăiată!»

Si cum să facemă altu-fel, căndu totu așa urmăză goșogea deputați, goșogea senatori, goșogea maghiștri și atăția altii, mai de susă și mai de josă din teră?

Da: vomă susținé guvernul, căci nu găsimă nimică care să ne facă să ne schimbăm opiniă. Elă a dată probe de energie și de patriotism, elă a sciută să puie des ordinea în totă, și ne-a adusă acolo unde suntemă ađi și unde, cu vrerea Domnului, vomăsi pote și măne.

Căndu a fostă să se fure bană, fie și de către rudelelor, domnii ministrăi auv tactica cea mai admirabile, împlinindu-și datoria pe deplină. Toți denunțătorii, toți cășii au făcută larmă 'n acăstă privință, toți cășii au vrut să s'agăte de cei cinstiți și fostă bine răfuiți și puși la locul lor. Prin urmare nu se pote susținé că guvernul a stată indiferentă séu cu măinile în sină.

Căndu a fostă vorba de finance, elă le-a pusă în cea mai bună armonie, astă-felă în cătu cele mai bune flașnete de Italia nu suntă în stare să cânte cu mai multă duioșie de cătu lăzile visteriei noastre. și dovedă despre acăsta e că la canticul lor căinii începă a urla a săracie, éru ecoul lor răsună și se restogolesc pene ajunge la urechile cele mari ale marilor cărmuitori, spre a se înveseli și dănsi de isprăvile dumnelor.

Căndu a fostă vorba de politica esterioră, ea a fostă totu-dé-una vigilantă, adică nedormită, și ministrul de esterne ne-a adusă multă cinstă prin căptăarea de decorațiuni străine chiar și pentru subcomisarii polițienesci.

Dără o să ne'ntrebe cine-va că pentru ce-a făcută coțcăria cu drumurile de feră, cu granițele terei, cu jonctiunile și cu Ovrei? He! Acestea le-a făcută din înalte considerațiuni politice. Cuvinte de stată și—nu de «posunară»—și alte multe imprejurări lăsili să să plece și elă capul. Căci, stăndu strămbu și judecăndu dreptă, căndu te veđi silită, dai din colț în colț, dără n'ai ce face: cătă să te supui. Totu așa a făcută și «onești» miniștri: d-loră și au plecată capul, ca să nu lă taie sabia, căci nu credeți că e de glumă; și her fon Bismarck are uă rabla ruginită pe care o scôte din când în căndu din tecă, ba 'ncă se dice că Bleichroder, căndu a fostă făcută baronă, i-a dăruită una nouă—nouacică. Dără Andrassy? Cu elă e și mai bocănă, căci e ghinărară mare de hovened. Apoi sociotă că Peixoto n'are și elă armă? Dără unde punetă custura de hahamă, cu care taie găștile și rațele? Vedeți prin urmare că sunteți convinsă că, déca nu și pleca capul, apoi haiu! I lă tăiau aceste ascuțișuri teribile!

Că s'au dată afară maghiștri, nicăi astă nu este unu motivă valabile, căci acei judecători de curți ori de tribunale s'au arătată resvrăitorii și n'au vrut să asculte poruncile ministrului. Decă ei trebuiau pedepsi și au fostă!

Că s'au grațiată Ovrei osindu de jurații de jurații din Buzeu, éru nu se pote face uă inculpare guvernului. Andrassy a poruncită și pe elă cată să'lă tragemă la răspundere.

Vedeți dără că n'avemă de ce combate guvernul, căci nu scie de cătu să facă bunătăți și tocmai pentru că suntă bunătăți — și urămă să-i fie de capă!

Petitionea unui solicitator către ministrul de finance (1)

Domnule ministră,

Lipsită d'ori-ce talente

Si chiară de virtuți pote,

Cuteză cu totă astea

Eu, unu bietă góle-côte,

(1) Din Cicăla.

Ca să vă rogă acuma
C'ună stilă mai iuschiuzară
Ușioră să mă conduceți
L'ală lui Plutos altară.

Eă, fără metafore
Vorbindă, vă ceră iertare
Să mășează mai grabnică
In vr' ună postă ore-care,
Căci nu sciă altă nimică
De cătă numai să scriu
Și oră ce socotă
Pe degete să țin.

Arta dă face versuri
Imi e necunoscută.
N'amă stare, raugă talente,
Să minte multă avută.
Suntă—uite, cum amă dice,
In prosă d'amă vorbi?
Uă nulă : da, uă nulă,
Și mă opresc aci.
Déră, domnule minstre,
Sci binc dumneata
Cuă nulă pusă bine
Prețuiesce ceva!...

Slujbescă, candidată de casieră.

FILOLOGIA

CODU: cuvântul vechi, se derivă de la coda anterierelor ce purtau veliți din care se tragă noi ciocoii. Unii scriu cotă, căci se cotesce pe spinare și țăci cotonogesce ciolanele. Se întrebunțează în alegeri.

PENALE: vorbă dinastică, care vine de la pena, și este în mare căutare când poporul e pus în chiostege și în cătuș, căci î-se mai bat și pe ne. Unii îl derivă din latinul paena, pedepsă, dând să înțeleagă că guvernul prenăpedește cu foc.

REFORMA: substantiv compus din rea și formare. E fără desă pronunțată în camera deputaților, unde î-se face uă aplicație conformă acestei derivații.

INPILARE: însemnă a da constituția la pilă. Adevărată semnificare a cuvântului o stabilesc domnii ministră cu ajutorul camarilei sălăi conțulu Mustachesu.

ABSOLUTISMU: de la absolvere, va să dică a știu, a scăpa, a ierta pe omeni de păcate și duce în fericirea lumii de veci. Această sistemă este regimelor à la 3 A ut.

CIOCOISMU: vine de la Ciocă, animale negre la animă, care murdăresc pleopii. Există ore-care asemănare între proverbul «pleopolu e naltă, deră...» și între suveranii care se dau pe mâna ciocilor.

FRESA: se derivă de la presare, a apăsa, a tescui. Conform înțelusului vorbei din care derivă, regimul bine-voiește a lăua măsură pentru tescuirea ei.

OPINIUNE: de la opiu, amețește pe omeni și rădică în contra guvernului. Acestei cocone, numită de ore-cine «femeia de stradă» totu acelă ore-cine e în ajună și da să bea opiu.

NAT-E: cuvântul fictiv, care, după părerea puterii executive, se compune din vorbele

Na-ție, său mai bine : «năști ie, na și mie». D. Mavrogheni astfel interpretă în memoriele săle.

LIBERTATE: se trage de la libertă sau libertate, adică fostu țuainte sclavă și în urmă emancipată. Ceil de la cărmă voră să ne reducă la semnificarea primă.

FURNITARA: vine din fur, rădăcina, și înțură, terminarea. Ultima terminare este înțelusă d-lui ghinăraru Fluier-asecă : d-lui nu se ține de cătă de rădăcina vorbei.

PALMUIRE: a palmui va să dică a da cu palmă sau a măsura obrazurile prefectilor. Această piesă să jucătă și în teatrul celu mare din București.

MONETA: de la verbul latinesc moneo, a povătui, a în demna. Această derivare este cea mai bună, căci adă la noi moneta statului nu face de cătă a în demna pe funcționari să fure.

LICITATIUNE: de la licare său mai bine de la licare, a fi permisă să a se repetă mereu permisiunea. E deră permisă ca la licitaționi să se facă gheșteri.

LEGE: de la legare, de unde și legalitate, nu însemnă de cătă că sub ocrotirea acestui nume poți fi legați bine, bătută bine și băgată și la pușcărie.

DREPTU: pluralul drepturi nu mai există. Dreptul nu se mai întrebunțează ca substantiv, ci ca adverb, de unde și dicțorea : «a merge drept ca Némtulă». În stilul seriosu dreptul are înțelesul de strimbă, de unde și proverbul «a se strimbă de risu».

OMNEPOTINTĂ: să formă din două vorbe : om și neputință. Deci totu omnepotinții sunt neputincioși, cu toate tertipurile lor.

INDREPTARE: a trece la drépta. Nouii deputați aleși în Cameră se voră ocupă cu istoricul și filosofia acestui neologismu vechi.

PACE: puindu-i articulă, face pacea, măncare care se rudesce cu tulama, capama, schimbăea, iefcaua și ciulama guvernamentală.

AGENTU: de la latinul agere, a fi ageră la mână, mai cu semă cândă e vorba de răfuieala gazetarilor său a fluerătorilor.

AGIE: vine de la agiu și agialică. Lăutarii ridă de densa căntăndă : Agi, agi! Agi, agi!..

JUDE: se derivă de la Iuda și, după mulți gramatici, însemnă a vinde legea ca Iuda pe Christosu. Parchetul opresce întrebunțarea acestei derivații.

FICTIVU: de la care vine și fictiune. Se deduce de la numele lui Fictie, filosof germană, înse... nu totu Germania suntă fictiuni.

ADUNARE: cuvântul compus din trei părți, adu-na-re. «Adu» va să dică dă'mi. «Na» însemnă «poftimă» și «Re» însemnă rețirea acestei operații. Ministerul dice Adu! Camera responde Na! și Domnul articolu 93 din constituție repetă Re, adică înainte! Dacă vorba : Adu-n-a-re!

MINISTERIU: de la ministeriu, este a face treba cu i-vă. Această accep-

tiune să a 'nvechită și adă ministrii își facă trebură numai loră enșile.

VIRTUTE: de la vir, bărbat, însemnă bărbătă, adică multă barbă. Barba d-lui Iepurachi Costachi justifică acăstă derivaciune.

EREDE: mai corectă se scrie erete. Dacă vine și vorba eredită. «Dinastia ereditară» însemnă deră «Dinastia cu erești». Poporul nu și placu asemenea lighioane, căci fură puiul chiaru de sub cloșcă.

ORDINE: vine de la ordo, vorbă latină. Franțuzesc or este aură pe românesc, éru «do» latină la noșiva să dică dău. Ordine însemnă prin urmare împărțire de aură, mituire, răsipă. S'așia și este!

GAZETARU: de la gază său petroliu. Deci totu gazetarii, și mai ales cei din opozitie, sunt petroliști. Dacea-a li se și prepară unu bunu sistem penitenciariu.

ABUSU: care se scrie și avusă, va să dică aruucătoare de apă, străpitore. Totu cătă comită abusuri străpescu cu aiasmă pe cei puternici și înimbunăză în favoarea lor. Multe rude de ministră sunt abusive.

Totu Ghedem.

MOFTURI PE SUB CONDEIU

Afără de mofturile ministrilor și ale politiciilor, sunt mofturile teatrurilor și balurilor mascate.

In teatrul celu mare ce dă adă Caterina Howard său, pe românesc, Catrina cu Vardă, cum dicea uă jupână de la galeria.

La Bossel, Misterul din passajul a rămasu misteru pînă adă, și se dă pentru nouă oră Apela de la Văcărescu. Ce dracu! Ierina a venită și lumea totu nebună să facă cură cu aceste ape „coclite“!

La baluri, păcălelile au începută să esă la modă : grătie unu domino, jupană spălătoriță și mască gingășă și nostimă, éru sărăcuța căsătoriță uă damă maaare!

Cu toate astea pungile suferă și ncepă a ajunge Cădături, intocmai cum arătă pe tineri piesa lui Don Pascaly „Cădături“. Ghimpele se vîră din cându în cându prin ele, enș... curiosu... atâtă de multă său degradată și său ingroșată simțiminte, în cătă înțepăturile lui pară măngăier și deliciuri.

Vomă vedă cum au să esă în primă-vără valice din ciréda : spetite, deșelate său degerate?

CATASTIHULU DRULUI

Prin D. Aleandru I. Popescu din Râmnicu-Sărat.

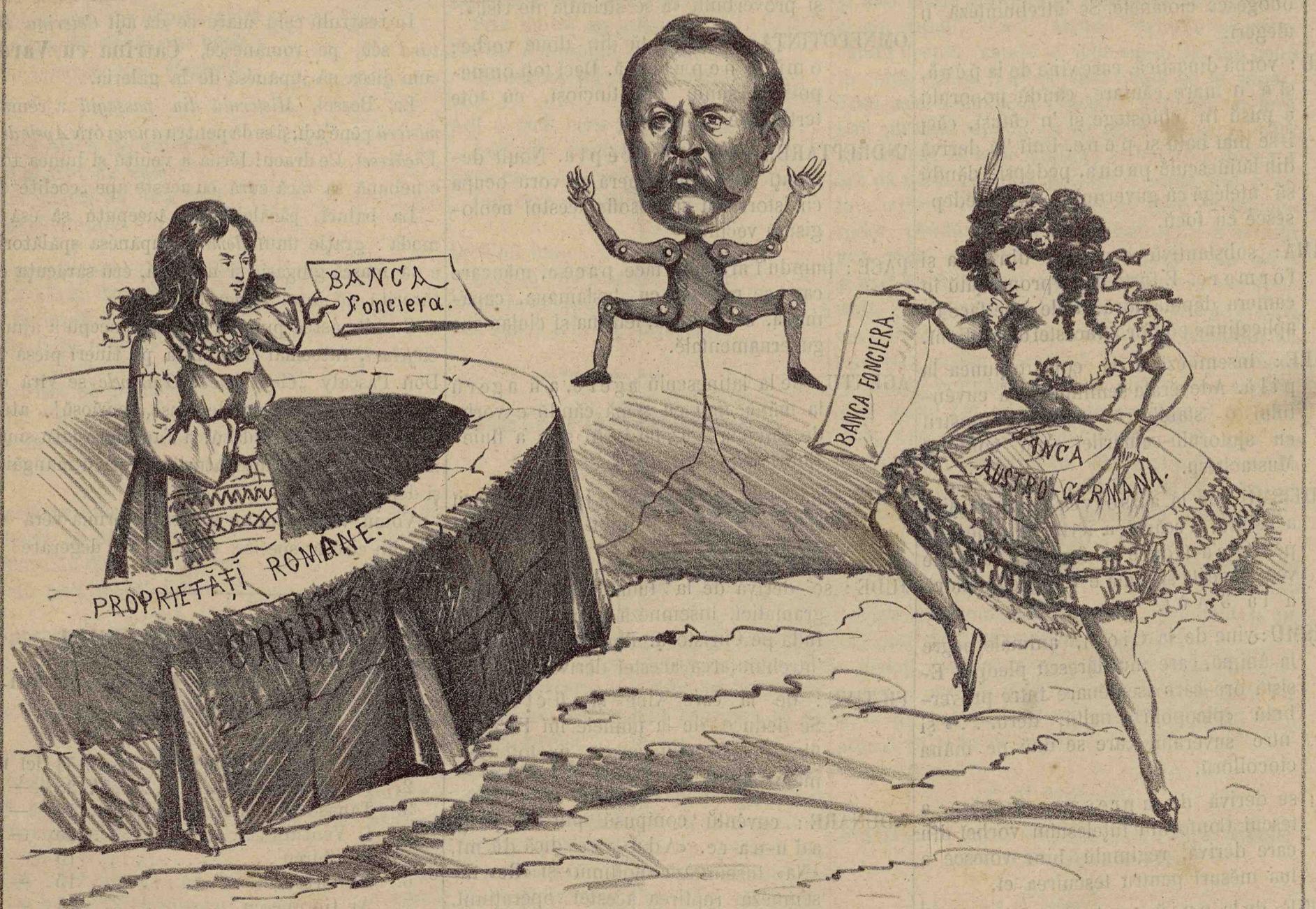
1. Aleandru I. Popescu	54	let	nor
2. Gh. Brădeanu	28	—	—
3. Tânase Simionescu	15	—	—
4. I. Ventura	15	—	—
5. P. Chircu	15	—	—
6. P. Portocală	15	—	—
7. Al. Gorănescu	15	—	—
8. L. Pergovani	22	—	—
9. P. F. Robescu	15	—	—
Prin sine, Al. Orășianu	15	—	—

(Va urma)

204

Intră, mărite Napoleon III! Nu se scie déca sf. Petre te-o lăsa sa intră, déru celu puțin eū România să'ți presarū calea cu cununi de florī!

Eștiu în tără,
Suntu română
Sia verea strămoșescă
Nu voi să mi se răpescă

Stăti că nu sciu c'e să facă,
Cei să fiu mai multu pe placă;
Milă mi-ară fi și de tără
Dérū... Berlinul mă 'nfioră!

Amă beratū de la Sultanulū,
Poruncă de la Cancelarulū;
Eu voi stăpâni aici
Averea umorū mojică